

16383

DE SECTIONE TENDINIS
ACHILLIS.

DISSERTATIO INAUGURALIS
CHIRURGICA

QUAM

CONSENSU ATQUE AUCTORITATE
AMPLISSIMI MEDICORUM ORDINIS

IN

UNIVERSITATE CAESAREA LITERARUM
DORPATENSI

AD GRADUM

DOCTORIS MEDICINAE

RITE ADIPISCENDUM

LOCO CONSUETO PUPLICE DEFENDET

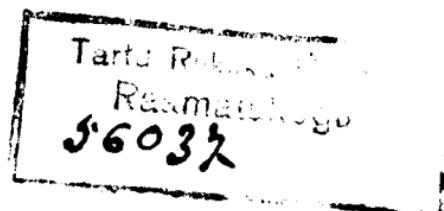
AUCTOR

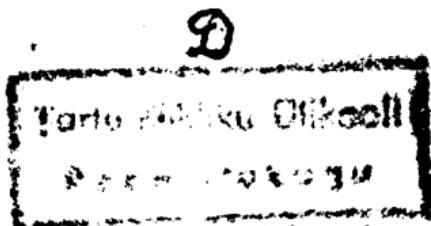
OTTO de REHEKAMPF
ESTHONUS.

DORPATI LIVONORUM MDCCXXXVIII.

TYPIS HEREDUM LINDFORSIANORUM.

422269

IMPRIMATUR

haec dissertatio ea conditione, ut, quoniam primum typis excusa fuerit, numerus exemplorum lege praescriptus collegio inspiciendis libris constituto tradatur.

Dorpati Livonorum die XIX. mens. Novembr.
 anni MDCCCXXXVIII.

*Dr. Fridericus Erdmann,
Ord. Med. h. c. Dusnus.*

PRAECEPTORI DILECTO

NICOLAO PIROGOFF

Perpetuae observantiae tenue hocce monumentum

grata mente

offert auctor.

In talipede tendinis Achillis persecutio hodiernis temporibus digna fuit habita a viris eruditis, quam majore cum studio, majore cum diligentia contemplarentur atque considerarent — et hanc ipsam rem, quum parum arbitrer planam esse atque competam, hac dissertatione mea inaugurali paucis illustrare decrevi. Hoc autem ne ita velim accipias, lector benevole, quasi me putem majora esse exprompturum, quam exprompta jam fuerunt a chirurgis clarissimis, quorum saepenumero afferam testimonia, verum quum esset aliquid scribendum, id putavi supervacuum non esse, sed potius iis, qui vel nolint vel nequeant observationes nostra de re hic illic prolatas colligere, pergratum me facturum esse, si quae ad illustrandam hanc ope-

rationem faciant collegero, adjectis etiam, quae ipsi mihi in bestiis vivis observare nonnunquam licuit. Omnim autem maxime ad experimenta, in bestiis facta, aggrediens verane sit investigare volui ratio curationis post tenotomiam clarissimo Stromeyero adhibita, diversa illa quidem ab ea, quam Pirogoff noster professor sequebatur honestissimus, quamque uti ajunt Francogalli quoque medici satis jam approbaverunt. Namque hac de re nisi qui, quomodo tendo perfecta regeneretur, cognitum habet, non posse judicare, id quidem incommodo est. Ipsa res igitur nostra, quo sit clarior atque apertior, paucis operationem illam qualis fuerit, enarrare non erit supervacaneum.

Omnium primus qui in talipede achilleae tendinis sectionem succepit erat ille quidem Thilenius, qui de morbo feliciter curato in operibus suis nonnulla tradidit. Hunc igitur hoc saeculo ineunte Sartorius, attamen ut opinor Thilenii ratione non cognita fuit sequutus, id maxime excellens atque memorabilis, quod non mobilitatem, sed tantum normalem pedis situm efficere volebat. Hoc igitur effecturus, perfecta tendine Achillis sic pedem vimovit, ut quemadmodum ait, ruptis ligamentis ankylosis articuli exsisteret. Uterque medicus, ut ad tendinem devenirent, cutem persecuere.

Michaelis deinde, qui et ipse hac in re operari collocavit id sibi habebat persuasissimum, ad muscularum contractionem tollendam opus non esse totius tendinis persecutione sed tantum partis, idque non solum in varis et equinis tractandis, verum in aliis etiam curvaturis corrigendis. Hanc igitur agendi rationem, quamque ille quidem summa cum felicitate adhibuisse se dicat, tamen merito atque optimo jure, sitne re vera pars tantum persecuta tendinis, dubitaverim, quippe qui quomodo majore tendinis parte salva et integra, tantopere ut opus fuit, movere potuerit atque flectere pedem, non satis intelligam videamque. Hoc quum ita sit invitus nobis putantudus erit Michaelis totam tendinem persecuisse, vel etiam postea demum in flexione ruptam esse censibimus. Sic ille: nihil amplius affert diligentius.

Delpechius demum vic clr.: quum primus diversam videret futuram esse curationem, prout cutis tegumentum vel salvum relictum fuerit, vel sit laesum, hanc ipsam ob causam utraque in parte tendinis incisionem fecit unum pollicem longam, indeque salva cuti tendinem persecuit. At nobis tamen id est dolendum quod in hominem inciderat, admodum vulnerabilem, namque sequentae mox sunt diurnae inflammations pedis et tendinis extremitatum exfoliatio, quae ut de iteranda ratione sua non amplius cagitareret, moverunt medicum nostrum.

Nihilo tamen secius quamquam aliter nonnulli Parisini medici judicaverint, de utilitate suae rationis sibi persuasit, eamque, quum pedis formam corrigerre optime succederit, etiam atque etiam commendavit. Sic autem ille praecipit, in facienda operatione: ut ne cutis violetur, ut statim post sectionem tendinum perfectam extremitates, pedis positura extensa, inter se propius admoveantur, et ut denique, priusquam corpus fibrosum inter medium quod ipse nominat *corps inodulaire*, omnino fuerit condensatum, extentio illa suscipiatur.

Illi post tempora oblivione rursus illa operatio fuit obruta et Stromeyerus clr. denique hanc sibi tandem paravit, ut eam, at emendatam et auctam, rursus introduceret. Cujus viri methodus in eo fere a Delpechiana differt, quod cultro tenui levem facit in cutem ictum, et apice cultri protruso, pressione tendinem persecat. Stromeyerus clr. quoque sex fere per dies, prout varie vulnus parvum cutis externum curatum erat, positura pedem curvata relinquit, et hoc tempore praeterlapso, quam formatam esse opinabatur telam cicatricis extendere coepit. Francogallici medici, qui fere Stromeyerum clr. sequuntur, id tantum discrepant in curatione, quod extensionem statim post factam operationem suscipiunt et Pirogoff etiam, praceptor noster honoratissimus his annis proximis saepius tali extensione statim operationem subsequuta,

aegrotos curavit felicissime. His praemissis ad ea transibo, quae duce praeceptore eodem, obser-
vare, mihi licuit in canibus.

Tendo in canibus Achillis tribus formatur tendinibus distantibus muscularorum variorum, qui vagina communi induiti sunt. Persectionem igitur hoc modo institui, ut facto in cutem ictu, omnia cetera remanerent inviolata; mirum hoc sane quod in agendi ratione quam laudavi simpliciore tendinis vagina semper salva relinquitur et in hominibus et in bestiis, id quod ex cadaveribus facile est videre. Hac in re neque ictus ille, neque tendinis persecutio ipsa ullum videbatur dolorem excitare, et raro tantummodo, fortasse si nervorum ramunculi proxime adjacentes violati erant, accidit ut clamoribus canes significant dolorem. Facta sectione, tendinis extremitates discedebant, ita ut intervallum unum fere pollicem longum sensu cognoscere liceret. Jam vero canes pedem suum, sic ut angulus rectus formaretur, flectebant, et eadem positura eum postea quoque adhibebant. Plerumque quidem factum est ut ex vulnere minore non nullae stilarent sanguinis guttae, nounumquam autem in casibus quibusdam, quos infra locus erit afferre, profluvia sanguinis animadversa erant nulla. Haec si quando profluvia sanguinis intrabant, intervallum inter tendinis extremitates intermedium cruento impletum fuit et eodem loco externe torum

quendam sentire poteramus. Hoc tempore quando pedem considerabamus sanguinem vidimus extravasatum intra vaginam non solum, sed magis minusve intra partes circumiacentes. Iis autem in casibus, in quibus externe nulla cernebatur haemorrhagia, extemplo quidem investigationem instituere non potui, sensui autem si confidere nobis licuit in vaginam non ita multum sanguinis emanaverat. Vagina autem, uti iam diximus, perfecta tendine intacta et salva remanserat, ita ut in ea praeter ictum quendam satis levem nihil invenire nobis liceret. —

Quatuor et viginti horis post nulla alia nobis observata sunt phaenomena, nisi quod sanguinem invenimus coagulatum in vagina, quo quidem tempore ipsa vagina admodum videtur esse rubefacta, quamquam hoc num factum sit imbibitione an excitatione inflammatoria dijudicare non ausim; statuerim quidem posterius, idque eam ob causam quod nonnullis in casibus, ubi nullus in vaginam sanguis emanaverat, rubor nobis animadversus est nullus.

Diebus quatuor praeterlapsis parte quadam sanguinis jam liquefacta, spissa invenimus coagula, sanguine circumdata fluido, condensatam tendinis vaginam, simul etiam extremitates perfectae intumuerunt et cernebantur ad vaginam adhaerere placentae massae. —

Octo diebus transactis plus jum massae plasticae invenitur, idque partim tendinis vaginae adhaerere, partim sanguinis coagulo nondum remoto, quod et minore est ambitu et minore liquore indu- tum. Ipsae tendonum extremitates, tumidae admodum, fila emittunt plastica. Semel etiam factum fuit, ut octo per dies dum vacua esset vagina, paucæ tantum massae plasticæ ad parietes vaginae et tendinis extremitates adhaererent.

Jam densitas in dies augetur atque increscit vaginae, simul massae augentur plasticæ, minuitur sanguinis coagulum, dum liquefit et absorbetur.

Semel etiam cani eodem tempore utramque persecui tendonem Achillis, facta a cuti usque ad os sectura. Ex dexteroris pedis vuluere profluit sanguis, non item ex sinistro. Tribus post hebdomadibus canis occisus est: vagina tendinis pedis dexteroris fibrosa impleta substantia, ita ut non nisi in media vagina canalis sit quidam tenuior visus fluido sanguine impletus; unde tribus hebdomadibus nondum omnino absolutam esse regenera- rationem apparet clarissime. Tendinis extremitates condensatae et tendines tres alias disjunctae nunc substantia quadam connectuntur plastica, unum di- gitum super locum eum, quo quae vaginam tendi- nis implet et fere cohaeret, non solum ea circum- data est, substantia intermedia initium capit.

Uti jam ante apertam vaginam manu in pede sinistro, esse aliquod inter distractas tendinis extremitates intervallum, optime potui cognoscere, sic re vera aperta a nobis vagina nihil inventum est aliud nisi funiculus fibrosus, qui utramque tendinis extremitatem connectens alteri vaginæ parti adhaerebat. Hic quoque funiculus cavus erat et sanguine impletus fluido, tendinis extremitatibus tumidis substantia adhaerebat recens formata at non satis longa, et nisi unus funiculus tenuis, uti jam dicebamus ab altero fine usque ad alterum porrigebatur; tendinis vagina condensata cum tumidis tendinis extremitatibus connexa fuit.

Quatuor hebdomadibus praeterlapsis non invenimus amplius canalem in substantia illa recens formata intermedia, quae omnino fibrosa quidem videtur esse, neque vero speciem habet nitidam et propriam tendinis ipsius. Transitus tendinis in substantiam hancce recens formatam non potuit discerni accurate sed potius apparebat facile, substantiam novam in tendineam telam impressam, tres tendines in unam conjungere. Arcta cum vagina connexio fecit, ut hoc loco intra vaginam tendinem posse moveri putare nequiremus. Plasticæ igitur substantiae formatio non solum pertinebat ad spatium, tendinis extremitatibus retractis formatum, verum etiam extendebatur altius, id quod vel ex conglutinatione trium distantium ten-

dinum et arcta cum tendine connexione concludere poteramus. Media haec substantia speciem praebuit rubicundiusculam, idque ut opinor eam ob causam, quod quatuor hebdomadibus practeritis media substantia non omnino regenerata, omnis sanguis nondum resorbebatur.

In cani aliquando Pirogoff, professor noster bis pedis tendinem alterius persecuit, primum quidem ex cuti, inde mox autem infra ab osse ad cutim versus. Canis, duobus fere mensibus transactis, est occisus, quo facto in exploratione instinta, partem intermedium (dico quae bis facta perfectione enata faerat) cum superiore tendinis fine substantia quadam recens formata cohaerere reperimus. Inter extremitatem autem tendinis inferiorem et inter corpus interjectum spatium nobis animadverti potuit vacuum in vagina, quae tamen ipsa admodum videbatur condensata esse. In utraque distante tendinis extremitate satis clare telam etiam cernere licebat recens formatam at eam tamen non ita longam. Hoc fere tempore, duobus dico mensibus transactis tela condensata, nulla amplius rubedo cernebatur in medio, ut cernebatur post hebdomades quatuor. In totum pedem solutio glutinis cum cinnabari injicebatur, quosfacto quum illa novam in telam penetrasset, partim fila rubicunda partim ejusdem coloris puneta in substantia apparebant, quae tamen ad peripheriam versus

clariss cernebantur, quam in medio. Canis, etiam si mouere pedem potuit, sic tamen nondum convaluerat, ut eo uti posset, et haec positura perpetuo flexa, me judice non inde enata fuit, quod densitate carebat tela, verum quod in longius extensa erat tendo, id quod in pedibus sanis, ubi nulla muscularum illuc pertinentium contractio aderat, sine dubio extensionem prohibere atque impeditre debuit. —

Alium canem occidi equidem, anno sere post dissectionem peracto. Canis jam diu uti potuit pedibus, ita ut nisi admodum animum adverteris nullam observare posses clauditatem. Quae quum ita essent, speravi equidem fore, ut telae recens natae existeret contractio, qua enata principio elongatio rursum tolleretur, at hanc spem meam omnino vidi frustratam falsamque. Intervallum quod erat inter utramque tendinis extremitatem distan tem, substantia erat impletum recens formata, quod tamen non minore quam in casibus supra allatis, erat dimensione. Externe per cutim cernere mihi licuit quiddam preminens; tela omnino cum tendinis vagina concreta et durior etiam quam fuerat mensibus superioribus, praesertim certis quibusdam locis apparebat. Primum quidem videbar cognoscere continuationem fibrarum tendinis per novam telam nonnullis in locis, at mox tamen diligentiore exploratione instituta, quam haec opinio mea fuerit

inanis satis demonstratum est; nam substantia recens nata omnino eadem visa est atque tela cicatrica, quam nonnumquam in observationibus comprehendimus, post amputationes factis, neque vero etiam speciem praebebat nitidam eam quae est fibrae verae tendinis.

His ex observationibus concludi ex tribus inde hebdomadibus cohaerentem substantiam tendinis extremitates distantes conjungere; id tamen credidi posse opponi si pedis flexio impediretur, indeque partes distantes propius inter se admoverentur, secundum clr. Stromeyeri sententiam, connexionem quasi per primam intentionem locum habere posse. Hinc canis pedem, perfecta tendine Achillis non ante inflexum, *in situ suo retinebam extenso*, pede gypso vestito, et sex diebus praeterritis eum examinans, eadem omnino quae inventa sunt in prioribus observationibus, nunc quoque inveni phaenomena. Inveni autem hoc post tempus, intervallum unum fere pollicem longum, *hoc spatiū sanguine coagulato impletum*, in vagina et ad tendinis extremitates vestigia quaedam regenerationis inceptae. Hoc cognito, id tantum monebo, sive pedem flexeris, sive extenderis, intervallum quoddam inter extremitates tendinis semper locum habere idque muscularum contractione, vehementem autem pedum flexionem intervallum non nisi augere et majus reddere posse.

Ex omnibus autem, quas institui, explorationibus id mihi consequebatur:

Persecta tendine, quamquam extremitates ejus disjunctae semper aliquid distent, in plerisque tamen casibus connecti fines substantia interposita, raro tantum vaginam non impletam inveniri sed tantum densatam. Hinc persecta tendine, curationem si naturae medicatrici permittitur, dupli modo procedere posse nempe vel formata quadam substantia interjecta, vel etiam condensata vagina et intumescentibus condensatisque tendinis extremitatibus. —

Deinde, etiamsi extensus fuerit pes post operationem, quamquam extremitates tendinis contingi videantur, semper tamen simile quoddam enascitur intervallum atque in flexione, neque ullo modo curatio potest accelerari. Quae si ita sunt, primam quam Stromeyerus cum Delpechio clarissimo vult, intentionem nunquam assequi nobis licebit.

Tum, intra tendinis vaginam sanatio procedit tendinis, et haec ipsa est causa, cur extenso pede etiamsi externe intervallum videatur nullum, idem tamen spatium substantia teneatur recens formata. Namque si tendine dissecta, pedem vehementer extendimus, vagina inflectitur et tendinis extremitates, etiamsi proprius inter se admotae, tamen in vaginae cavo eodem sunt intervallo, quo in flexione pedis. Quum autem non formetur tela connectens illa, nisi intra vaginam, pedis posituram quamlibet

curationem pedis nequaquam posse accelerare, facile est videre.

Processus quem post Achillis tendinis persectionem obvium supra descripsimus, neque prima intentio, neque secunda jure poterit nominari. Prima intentione connecti fines non possumus sumere, quia nulla erat partium sectura distractarum tactio. Namque etiamsi vacua sit vagina, nihilo tamen secius ad eam et ad extremitates tendinis tela invenitur fibrosa, quae plerisque in casibus, tota vagina impleta, tendines distantes connectit. Curatio quam dicunt per secundam intentionem, comprehendit illa quidem novae telae formationem, telae cicatricis, quae si structuram spectaveris telae a me descriptae sit similis, fortasse adeo par. At quamquam sunt ita, hoc casu tamen id, quod semper adest in secunda intentione, deest omnino atque deficit, nempe antecedens supuratio et formatio membranae alienus, quae verrucas granulationis (Granulationswürzchen) sistit. Haec autem quum mihi persuasissima habeam, tertiam credo ponendam esse rationem, qua partes distantes jungantur, quae quidem inter utramque, ante nobis cognitam et descriptam sit quasi intermedia, quaque fortasse in majoribus locum habeat vulneribus, in quibus non nisi partes superiores inter sese admoveri possunt proprius, interiores contra perpetuo relinquuntur distractae, et sanatur tamen

sine supuratione **vulnus.** Hoc ut fiat, necessarium omnino videtur esse, ut aer atmosphaericus amoveatur; unde nimis facile est deducere quomodo tendinis Achillis perfectio, salva et integra cuti, usum afferat.

Quare, vel expleta vel non impleta tendinis **vagina**, sanatio diversa reddatur, possum id quidem non facile dijudicare, quamquam id mihi videor cognovisse, sanguinis hac in re momentum esse gravissimum; namque uti jam dicebamus iis ipsis in casibus ubi externe nulla cernebatur sanguinis profusio et quidem vacuum esse videbatur intervallum, primis octo diebus actionis plasticae vestigia reperta sunt multo leviora, posteriore autem tempore spatium in vagina non impletum inventum fuit. Si autem ut regeneretur tendo, opus est ut intervallum, quod est inter tendinis extremitates sanguine impletatur, tum duae quidem cogitari a nobis possunt rationes, etenim vel fit, ut sanguis ipse in telam recentem mutetur, vel sanguis vaginae et extremitatibus tendinis tantum det actionis, ut plastica substantia formari queat. Mihi quidem, ut aperte confitear, altera haec ratio multo videotur probabilius, quum equidem, id quod alii sibi vidisse visi sunt, nunquam in sanguinis coagulatis plasticam substantiam invenirem. Hac autem de re, quo nobis facilius et proclivius esset dijudicare, opus esset, ut iis in casibus, ubi nullum obser-

vatum fuit in vaginam sanguinis profluvium, in vacuam tendinis vaginam substantia aliqua leniter irritans inspergeretur. Hoc facto, si eodem modo, quo post effusionem spontaneam sanguinis in vaginam, tela interjecta formata esset, mihi quidem non videtur amplius dubium esse posse, qualis hoc in casu, vis sanguinis esset. In usu medicorum haec quaestio non habeat utilitatem, nisi quando temporibus posteris, iis, quae ex operationibus consequuta sunt, collectis atque compositis, demonstraretur, ubi nulla tendinis disseciae conjunctio per substantiam aliquam intermedium observetur, majorem imbecillitatem atque debilitatem pedis aut etiam contractionem vaginae tendinis verendas esse. Namque quin non solum in canibus, verum etiam perfecta tendiue Achillea hominum, haec ratio diversa atque discrepans sonationis inveniatur, non est cur dubitemus. Observavi quoque casum unum ubi operatione a Pirogoff, professore nostro, in puero instituta, feliciter atque prospere curatus sit varus, sed ubi per cutim inter distantes tendinis extremitates observari potuit absolutum intervallum. Quin etiam in nonnullis casibus, a Stromeyero clarissimo allatis, id inveni annotatum, per cutim fines tendinis sentire potuisse conjunctos tela cicatricosa angusta. Hi casus, uti mihi quidem videtur probabile, ad eos sunt adnumerandi, in quibus nulla existeret regeneratio, intervallo

quod exortum fuerat non expleto; namque funiculus tenuis, qui interdum sentiebatur, quin sit nihil aliud, nisi vagina tendinis condensata, dubium non videtur esse. Hanc igitur vaginam in canibus etiam potui persentiscere, idque non solum statim post perfectionem, verum etiam postea, absoluta jam condensatione, et in equo etiam tendinis vagina funem format non ita tenuem.

Quae autem Stromeyeri clarissimi fuerat sententia tendinis extremitates distantes positura pedis extenta post operationem factam conglutinari, est ea quidem eam ob causam falsa aqute perversa, quod in hominibus quoque tendo Achillis vagina, cuius mox sum aggressurus descriptionem, induita est, et quia haec ipsa, uti jam diximus, quominus extremitates disjunctae contingantur, impedit prohibetque, id quod cognoscere facile est in cadaveribus. Dixeris quidem aliam esse rem in talipede, atque in pedibus validis sanisque, ubi musculis surae contractione spasmodica summopero intensis, tendo non amplius retrahi queat et nova intervalla procreare, at quis semper dixerit spasmodicam contractionem muscularum surae, ut tendo tendatur, effirere solere, atque etiamsi cum Stromeyero, varos et equinos putaverimus praecipue digni spasmis muscularum, tamen nonne variis temporibus variare contractionis vim, apertum est atque exploratum? Nam saepenumero evenit, ut si

cubat aegrotus, nulla fere vi adhibita, pes vitiosus formam suam normalem recuperat, sin autem assur- rexit, surae musculis admodum contractis, forma rursus provocetur vitiosa. Quae quum ita sint, id erit faciendum, ut certe eo momento, quo summa est spasmatica contractio, ita ut nequaquam major possit esse, persecutio tendinis suscipiatur, quod nisi fecerimus, semper, musculis contractis, tendinis extremitates discedent. Praeterea is quoque qui in tendine Achillea persecanda pedem intendit, saepe numero surae retractionem optime potest sentire, quasi affertur, quam ob causam haec res nihil habet conditionis incertae. His igitur uti videbantur dictis, ad tendinis humanae vaginam sicuti a professore nostro Pirogoffio inventa fuit, describendam transeat oratio. —

Achillis tendinis vagina est continuatio fasciae, quae musculos gastrocnemios obtegit, et strato celluloso velata est, in quo pollicem fere extrorsum a vagina nervus superficialis et vena sunt posita. Constat vagina ex fibris, diversas in partes abeuntibus, ex quibus fibrae transversae potissimum inter malleolum externum et extremitatem achillae tendinis exteriorem satis sunt excultae, id quod, si modo fasciam intentam lumini admoveris, facile est cognoscere. Ad partem inferiorem versus cum toro plantae pedis est connexa et calcaneo inseritur; nonnullis etiam locis inter fasciae

fibras vesicae adiposae sunt insertae. Interior vaginae superficies glabra est atque expolita et paries posterior, qui quidem proxime est situs inter cellulosum stratum, multo est tenuior quam anterior isque profundior. Tendo intra vaginam facile potest moveri, tum quia substantia tantum cellulosa tenuissima sit interjecta, quae nimurum facile potest extendi, tum quia interior vaginac superficies et tendo admodum sunt glabra. Fascia cruris duæ in lamellas difinditur ad utrosque parietes canalis tendinis formandos, quorum alter anterior continuatio parietis fibrosi inter musculos gastrocnemios, soleum atque musculos flexorem longum hallucis et flexorem digitorum communem intermedii, multo densior atque spissior quam posterior, proxime sub strato cutis celluloso positus, clare cerni potest constare ex fibris in diversas partes discurrentibus. Inter parietem anteriorem et tendinem eo potissimum loco, quo haec auctore Stromoyerò clarissimo est persecanda, torus adiposus est positus et obliquae etiam fibrae multo hic clarius sunt excultae. Pone parietem anteriorem fibrosa sita est lamella, quae vaginae loco musculos flexorem longum hallucis et flexorem digitorum communem, nec non vasa et nervos circumdat atque cingit. Palmam fere super calcaneum fibrae hujusve lamellæ altioris ac profundioris, muscularis destinatae et fibrae parietis ante-

rioris vaginae tendinis coalescunt atque conjunguntur. Duos digitos transversos super calcaneum continuationem conspicere possumus fibrosam quao a loco, ubi fascia cruris discinditur ad partem tendinis Achillis anteriorem porrigitur, cum ea coalescit atque strato adiposo circumdatur. Est igitur posita tendo libera intra vaginam, quod cum ita sit, post perfectionem non animadverti posse nisi factum et illam omnino integrum videri esse atque salvam, non est arduum cernere. In sectura a parte anteriore in posticam facta, quam suadet ut instituamus clarissimus Stromeyerus, culter statim in stratum penetrat adiposum quod eo loco, quo fit sectura, est positum. Tutatur igitur hoc modo et munitur anterior paries ab omni violatione ac laesione, posterior autem vi elasticitatis cedit. Achillis tendinis vaginam, quae tamen tam est gravis, tam magni momenti in instituenda operatione ab omnibus puto nimis esse neglectam. —

De pretio atque indicationibus operationis.

Tendinem Achilleam perfectam extendi solere atque fieri longiorem, ex observationibus a me factis satis mihi videor ostendisse. Jam Delpechius clbr., hac re observata, illo ex fonte utilitatem ejus operationis deducit derivatque. Jam Stromeyerus, quem jam ante diximus nostram operati-

onem renovatam rursus introduxisse, in scriptioribus primis post operationem compositis, bonum even-tum ait profectum esse ex tendine ante breviore, per substantiam intermedium facta longiore. Et nimirum, si equinum consideraveris, ubi saepe numero fit, ut calx duo pollices a solo distet dum pedis extremitas eum attingit, tum nihil videtur clarius, quam necessario hic longiorem fieri ten-dinem. Quae quum vidissent Delpechius cum eoque Stromeyerus, pedem, tendine perfecta, variis apparatibus flexerunt, eo nempe consilio, ut cicatricē, quae ut putabant jam se formaverat tendinis extremitatibus conglutinatis, extenta longiorem fa-cerent tendinem. At opere tamen recentissimo scripto Stromeyerus non ait tendini sic longiori factae per telam cicatricosam extentam, adscribi debere pedis vitiosi correctionem atque emendatio-nem, verum dynamicam vim in causa esse, quam sectura in muscularum vitalitatem exercuerit, sic secundum Boyeri clr. inventum, perfectionem sphincterum aui spasmoidicas eorum contractiones tollere atque mederi; hinc apparatus mechanicum ad tendinem extendendam applicandum, non ita efficere debere, ut intermedia substantia satis longa gigneretur, sed tantum ut ligamenta simul cum vitiosa pedis forma breviora redditā extenderentur. In prioribus litteris Stromeyerus casum nobis attu-lit, cuius non omnino felix atque prosper esset

eventus, hoc autem factum ait, quia extensio decem denum diebus post persectionem initium ceperit quum tela cicatricosa jam nimiam adepta esset densitatem. In opere autem jam laudato recentissimo aliter hunc vult explicare eventum improsperum, si quidem sic ait pag. 72:

„Vielleicht lag der Grund nicht allein in der späten Extension, sondern auch in häufigem Lösen und Wiederfestmachen der Maschine, welches die unverständigen Angehörigen sich erlaubt hatten, ohne daß ich damals davon in Kenntniß gesetzt worden wäre, und wodurch die spasmodische Retraction der Wade unterhalten wurde. Je fester die getrennten Sehnen schon mit einander verbunden sind, desto mehr müssen solche Unregelmäßigkeiten die angedeutete Wirkung haben, während sie früher nichts geschadet haben würden ic.“

Ex his igitur, quae modo citavimus virum doctum de vi atque efficacitate hujus operationis tantopere praedicatae non sibi persuasum satis habuisse facile est videre, et hanc ejus ambiguitatem inde puto exortam fuisse, quod cuique chirurgo satis est notum, causas remotiores talipedis posse esse diversas maxime, indeque dubitationem exoriri, variis in malis eandem rationem num possimus feliciter in usum vocare. Verum omnes evanescunt fere difficultates, si modo quid sit medici, satis habuerimus perspectum, si quando ad

operationem aggrediatur, et hac operatione si tenuerimus nullam aliam rem posse impetrari quam ut forma pedis restituatur atque reparetur, malum autem primarium, quod depravationem provocavit, nunquam conabitur tollere de medio, partim quia, hoc quale sit, cognoscere est difficillimum, partim vero, etiamsi malum sit cognitum notumque, fieri tamen non amplius potest ut removeatur, partim, denique quia malum jam cessavit atque evanuit, relictis tamen sui vestigiis. Causa autem, unde vari et equini oriantur, proxima est illa quidem posita in surae musculis brevioribus. Hinc achilleae tendinis evenit intentio et haec ipsa, etiamsi causae remotiores sint diversissimae, semper facit indicationem, ut in genere musculi dicti longiores reddantur. Quod si tendinem Achillis persecamus, id volumus ut pedis formae correctione atque emendatione curationem quandam adducamus, quippe quum, ut omnino malum tollatur, vel fieri omnino nequeat vel fiat parum prospere. Facile quisque dederit, saepenumero accidere ut spasmodica contractione pedes curventur, attamen quum usus atque experientia satis jam docuerit, spasmi hujus curationem nullius esse eventus, medici consilium atque propositum sic mutatur, ut spasmvis in extremitate irrita reddatur atque nulla. Strome耶ero quidem si credimus, spasio sectura sublato musculi breviores jam ita longiores gignuntur, at hoc tamen

sine dubio vir doctus contendit injuria, namque sphincterum ani adeo persecutio non causam sed effectum tantum spasmorum tollit. Praeterea hoc insigne, semper, varis atque equinis tenotomia curatis, observari solet, quod aegroti pedis sura locum tenet superiorem quam sani, id quod muscularum contractionem majorem esse quam normali statu, satis nos queat edocere. Neque video equidem quomodo prolongationem tendinis duorum fere pollicum, quam Stromeyerus saepius ait sibi obviam fuisse, aliter potuerit explicari, nisi perpetua muscularium fibrarum contractione, namque alioquin, musculis pariter relaxatis, opus foret ut extremitatum usus prohiberetur. Haec si ita sunt, in pedum contractionibus spasmodicis secturae locus dari non posset, si ea jam spasmus tolleretur, quum usus atque experientia saepenumero substantiam satis longam inter distantes tendinis fines interjectam esse, satis doceat tradatque. Canis cuius pedem anno post Achilleam tendinem persectam observavi atque examinavi, fere omnino, uti jam dicebam, pede utebatur, quamquam interjecta erat substantia digiti unius ac dimidii, id quod satis videtur ostendere, contractione vehementiore fibrarum muscularum, tendinis prolongationem ob secturam antea exortam, fuisse ordinatam atque emendatam et nequaquam sectura instituenda debere tolli atque amoveri. Neque tamen omnes

casus sunt ejus generis in quibus contractio spasmodica pro causa possit haberi formae vitiosae, sed etiam saepius evenit, ut aegrotae extremitatis reperiatur atrophia, quod si est, nostro jure sumere possumus, non spasmus, verum potius absolutam surae muscularum brevitatem, impedito incremento provocatam, adesse, quod tamen autem atrophiae genus sane non melius potuerimus curare quam si pedis formam emendaverimus ut possit moveri atque adhiberi. His autem cognitis ego quantum video, Achilleae tendinis persecutio, quamquam semper sit nisi curatio vari et equini palliativa, in causarum remotiorum diversitate optima est atque utilissima.

Dixerunt nonnulli contra hanc Achillis tendinis persectionem, quum vis operationis tota in tendinis prolongatione sit posita per telam cicatricosam provocatam, recidivum malum post curationem jam institutam non posse praecaveri. Hic ipse timor atque metus efficit, ut nonnulli chirurgi nimio adhuc mirati sint curam talipedis solis apparatus extensivis susceptam, dum Delpechii clr. doctrinam de contractione telae cicatricosae tamquam causam afferunt, cur tenotomia non in usum vocetur. Evidem quamquam certum hac de re judicium facere non ausim, id tantum persuasum mihi habeo, eam observationem telae cicatricosae, quam anno praeterlapso institutam, nullam dice-

bamus ostendisse contractionem, illorum metum atque timorem non parum esse minuturam. Ceterum id quoque admoneo, Delpchium clr. telae cicatricosae non adscriptissse vim contrahendi nisi post intentionem secundam, et si quando ejus tex-tura cum tela a nobis descripta concordat, tamen utramque vario modo esse formatam, quod si est querendum fore, num nostrae telae cicatricosae contractionis vis conveniat. Et si re vera sic se res habet, ut putat se habere Stromeyerus, ut substantia cicatrica, quae jam formata fuerit, sit nobis extendenda, admodum videbitur verosimile, si vis extendens defecerit, paullatim rursus intraturam esse contractionem. At ex iis quae attuli experimentis satis hoc appareat elucetque, non ipsam extendi telam cicatricosam quippe quae, tribus demum exactis hebdomadibus aliquid adipiscatur densitatis, verum intervallum, quod est inter tendinis extremitates, quod vehementi flexione, extento aucta pede, sane etiam angeatur atque ampietur, totum nova organisatione impleri, vel hoc si non est, locum in vagina condensata atque cum tendine concreta, non expletum relinqu. Qnod si utroque in casu, ne contractio intret, veremur atque metuimus hoc non fuerit timendum nisi de tendinis vagina, quae sola potest esse extensa. Priori igitur in casu contractio illa, quia tela densa est impleta, facile fuerit impedita, posteriori autem

ubi extremitates tendinis cum vagina sunt connexae, contractio vacuae partis tendinis vaginae spontanea locum habere nequit, quia major vis muscularorum surae obstat atque repugnat. Hi autem musculi rursus non, uti par est, in tendinis extremitate inferiore valere poterunt atque vim exercere, ut calcaneum subtrahant. Quod autem operationem a Delpechio clr. institutam nulli secuti sunt morbi recidivi, demonstrat id quidem partim corporis pondus partim vero muscularum vim habendam esse pro momentis, quae cicatricosam telam perpetuo extendant et impediant ejus contractionem. Ceterum his nequaquam dico has sententias omnino debere esse veras atque rectas, sed id tantum puto apparere nos nullam habere certe veram causam, cur timorem foveamus ullum, quem experientia tantum demum fundare atque firmare possit. —

Quem autem Stromejerus clr. protulit metum, ne fortasse operatio, facilis admodum, parum bene adhiberetur, ei tum tantum poterimus inesse aliquid veri credere, si ad curandos varos equinosve remedium cognitum esset facilius in quoque genere. At certum est atque planum, tendinis persectionem pro remedio habendam esse tuto, seculo commodeoque et extentioni soli adhibitae ope machinarum, multo esse anteponendam. Satis est cognitum quot homines, quam in extentione per machinas

temporis tantum consumatur, omnino remanserint non curati; namque diurna est extentio et debet ea quidem tanta cum diligentia perfici, si quidem velimus prosperum subsequi eventum, scimusque praeterea quam saepe has ad conditiones, sub quibus curatio potest promitti, homines multi descendere nequeant. Quae quum ita sint, vana haud dubie atque falsa eorum est opinio, qui tendinis persecutionem quasi pro ultimo refugio habeant, sed potius haec ratio tamquam simplicissima et quae, quamquam parum temporis absumatur, tamen spem praebat sanationis firmam satis, omnibus ceteris longe erit anteponenda sine alla dubitatione. Id tantum concesserim, tenera aetate infantili, ubi causae talipedis remotiores vel arte vel sola vi naturae medicatrice possunt tolli atque amoveri, ibi chirurgi esse, tenotomiam differre, at non nimis diu; namque si infans jam ire cooperit semper vitiosa pedis positura in corpus vim exercet noxiā atque perniciōsam. Operatione autem instituta fieri potest facilius malum primarium ut tolletur; ubi autem uti totus extinguitur morbus fieri nequit, vel parum bene curatio quaeque alia procedit, per se jam nulla restat alia methodus, nisi nostra haec operatio. Spatium quo haecce includi debet dissertatio atque temporis angustiae non sinunt me quaerere, quaenam sint praecipue causae talipedis remotae, et secundum ea quae

diximus, facile sinemur his supercedere, quum autem operatio nostra non sit nisi curatio palliativa in causis remotioribus discessissimis vari et equini, summa cum securitate poterit commendari etiam atque etiam, ita tamen, ut ne adsit pedis articuli ancylosis. Tempus tereremus non parum, si extentione mechanica sola formam pedis emendare conaremur, etiamsi ante factam operationem apparatus extentionis clr. Stromeyeri in usum vocare, nentiquam inutile fuerit atque supervacaneum. Faciamus autem haec partim ut ad diligentem, quae postea opus erit, hujus applicacionem praeparemur, partim vero ut pes pressationi et positurae necessitati adsuefiat, partim denique ut quanta sit cutis sensibilitas, liceat cognoscere, sic tamen ut hoc apparatu dicto pedis formam non jam velimus emendare. Hinc igitur commentationis meae parti finem impositurus haec fere colligo ex superioribus, perfectionem tendinis Achillis in curandis varis equinisque, id quod optamus nobis praebere, praestare eandem soli extentioni, non quemquam metu quo minus ea utatur absterendum fore, memorem semper, esse hanc rationem sine ulla dubitatione omnium facillimam et securissimam, hac etiam non solum inveteratas pedum curvationes, quas ut curemus per solam extentionem fieri nequeat, facilius posse impugnare, sed

etiam Ieroribus in casibus parum temporis consumpta adhibita, et sic demum curationem posse ad finem adduci.

Diximus in superioribus, persectionem tendinis Achillis in talipede id spectare, ut longiores fiant musculi surales. Si igitur causa proxima malis nulla alia esset nisi contractio muscularum surae, vix ego dubitaverim, quantum ad curandum malum suffectura esset operatio nostra. Verumtamen admodum est vero simile, ut tantum in lenissimis casibus, qui non diu durarunt, abbreviatio tendinis Achilleae sola sit in causa, cur malum istud exortatur; namque malum si jam longius fuerit protractum, alii jam laborant musculi et ossa tarsi suo loco depulsa, ligamenta connectantia mutabuntur, ita ut tali loco, vi Achilleae tendinis sublata, neutquam ad suam pervenias. Quae quare ita sunt, nostra operatione introducta, apparatus, qui antea soli adhiberi soliti fuerant, neutquam supervacanei sunt atque alieni, sed tantum levamentum hac nostra sectura in curatione adfertur. Contemplimur igitur rationem utriusque partis curationis talipedis, dico nempe tenotomiae et mechanicorum apparatum adhibendorum. Diximus jam in superioribus in enratione describenda, Achillis tendinis persectionem posse in usum vocari, dixi hanc ope-

rationem omni in talipede, nisi fortasse articuli ancylosis adsit, esse adhibendam eo consilio, quo tulior sit eventus adhibitis extensivis apparatus. Hi autem apparatus non spectant hoc, ut extremitates Achilleae tendinis distractae, rursus connectantur, verum ut impedimenta adhuc substantia, quominus normalem formam pes adipiscatur, removantur, namque haec impedimenta nisi adessent, pes operatione facta, statim situm suum reciperet. Sunt autem inter obstacula varia praesertim ligamenta, pedis forma incurvata, mutata, quo vit ut quo magis partes haec reluctantur atque repugnant, eo difficilior sit et ardua altera pars operationis. Sin autem impedimentum primarium in vi tendinis Achillis positum erat, quominus normalem formam adipiscatur pes, inde quod jam demonstravi, opus esse, quo felicius cura exeat extentione ejus, hoc elucet apparetque, ad hunc finem ut perveniamus omnia fore suscipienda. Tendinis quidem extremitates statim post factam sectionem retractione musculorum recedunt, sin autem pes positura relinquitur incurvata mihi quidem admodum videtur esse verisimile non satis ut longa fiat tendo. — In canibus post perfectam tendinem Achilleam intervalum formatur unius fere et demidii pollicis, at hae bestiae admodum vehementer pedem flectebant, et valde ego dubitaverim, quin in pedibus incurvatis distantia extre-

mitatum tendinis retractione muscularorum spontanea unquam sit futara tam magna. At etiamsi pedis flexione nullo modo posuerimus intervallum illud augeri atque crescere, at ut jam dixi in superioribus, in vehementi extentione vagina tendinis inflectitur, unde quia intra hanc ipsam regeneratio procedat, jure nostro vereri potuerimus ne pede non suo tempore flexo, absuluta prolongatio tendinis parum bene succedat. Stromeyerus clr., ut jam memoravimus, casum unum affert in quo diebus decem post operationem transactis, extentio ope machinarum initium ceperit, et ubi infaustum eventum animadvertiscat, idque opinor inde quod nimissero extentio facta fuerat, quamquam hoc omni modo nunc diffitetur Stromeyerus. Hoc igitur attuli id ostenturus nequaquam perinde esse, quo potissimum tempore flectere pedem incipiamus; namque uti experimenta declarant, non cicatrix jam formata extendenda est nobis, sed intermedia substantia formanda, quae muscularum contractionem resarciat atque compenset. Ut autem longa formetur substantia intermedia, vel absolute longiore distractione finium tendinis, vel relative vagina quominus inflectatur prohibita, necessarium est normalem in posituram pes ut restituatur, etenim singulos in dies plastica regeneratio longius progreditur, quod si serius partes reluctantees extendimus fieri etiam potest, ut nobis sit praeterea

vincenda via tendinis achilleae et nostra operatio
hoc modo fiat vana atque irrita, Pirogoffius ita,
quum satis rationem regenerationis post tenotomi-
am noverit, jam pluribus ab hinc annis post secti-
onem factam flexionem pedis statim suscepit et
eandem rationem medicus quoque Parisinus, clr.
Houvier sequi fertur. Stromejerus interim, hac
ratione admodum improbata atque viuperata, vehe-
menter ait verendas fore inflammationes. Neque
possamus mirari, si modo ille, qui optima quaque
a *dynamica* operationis vi exspectat, nimis festi-
nanter extensivos apparatus applicat. Evidem
contra in methodo professoris nostri adhibenda
totes vidi faustissimum subsequi exitum, ut irri-
tationem festinantius apparatibus adhibitis non ita
verendam esse habeam mihi persuasissimum et
timorem istum credam ortum esse ex inveterata
ista opinione de periculis adductis tendinum viola-
tionibus. Ceterum sex diebus praeterlapsis, quo
quidem tempore Stromejerus ad extensionem ope-
rappatas sui mechanici accedit, nulla jam tendinum
conjuratio effecta fuit et non nisi cutaneum vulnus
parvulum externum concrevit. Itaque praecipue
hoc parvulum vulnus irritatum omne quod metuit
periculum offerre debuit, quia tendo ipsa vio-
lata sex post dies nondum est sanata. Concesserim
facile reperiit interdum homines tam vulnerabiles,
ut si externum valens pressura per alligaturam

exhibita irritetur, re vera cutis inflammatio possit provocari vel maturari, (ut nonnunquam etiam re vera casus inveniuntur in quibus cura, quamquam nulla adfuit cutis laesio, debet tamen interpellari usus apparatum extentionis cutis exortis inflammationibus, unde sequitur, ut applicare apparatus chirurgus cuti nimis vulnerabile vetetur) — tamen id mihi habeo cognitum nimis longe eos progredivi qui hoc, quod nonnunquam fit, ad omnes casus transferant, id quod Pirogoffii et Parisini chirurgi casus fausti satis declarant. Utraque in methodo fortuna adfuit, unde facile est conjicere in vulgaribus levioribus pedum curvationibus seriorem extentionem adhibitam nihil adferre detrimenti dannative, in casibus autem gravioribus jam inveteratis id habeo perspectum, rationem eam, qua utitur clr. Pirogoffius saepius adhuc quam sit bona iri probatum, quum ii qui Stromeyeri methodum amplexantur, impedimenta offendant vix superabilia. Quum autem dixerim, festinandum esse, ut pedi normalis positura tribuatur, id quoque probavero, si in casibus aliis iisque gravioribus alias tendinis, quae maxime obstant, persecuerimus, veruntamen non inanis omnino fortasse hic fuerit metus ne nimis saepe tendinibus persectis, postea nimis extremitatum imbecillitas atque debilitas reclingatur. Quam deinde tam varia sint genera talipedis, non fuerit alienum, pro varia horum forma varia adhi-

beret ad extentionem instrumenta. Sic apparatus Stromeyero inventus compluribus quidem casibus non videtur adaptari posse, in aliis fortasse minora ac simpliciora inveniantur instrumenta. Sic igitur si magnopere exulti sunt vari apparatus modo laudatum non adhibere licet nisi summis cum difficultatibus, nempe plantam pedis non valemus proprius ad tabulam admovere et calcaneum detrahere quia planta pedis nimiam format cavitatem simul non satis, uti par est, extrorsum verti poterit pedis apex. Haec quum ita sit admodum foret expetabile talibus in casibus, si tabula plantae pedis supponenda variis ex partibus constaret, ut melius posset accommodari plantae pedis. Vidi etiam professorem nostrum nonnunquam pennam construi jussisse (ad applicationem ad Stromeyeri apparatus) extrorsum vim suam exserentem, ut nempe pedis extremitas verteretur extrorsum, E contrario si minus gravis fuerit equinus, tanto apparatu, quantus est Stromeyeri, omnino fecerit carere poterimus, poterit simul etiam prohiberi, quominus aegrotus perpetuo lectulo suo sit affixius, si modo adhibuerimus calceum, qui ope pennae serreae pedis apicem sursum vertit, qua in re corporis pondus in vadendo aliquid conferet contribuetque, ut solo proprius admoveatur calcaneus. Operi meo finem imposituro respondendum mihi ad eam quæstionem, num iterum queat tendo Achillis persecari.

si priore operatione confecta, parum exoptatus erat eventus, quia fortasse variae causae ut interpellaretur extensio, medicum movebant. Professor Pirogoffius fausto cum eventu talem operationem iteratam confecit, quamquam mihi non est dubium quin haec altera operatio multo debeat esse difficultior, quum cicatricosa tendinis substantia si quidem est formata, cum vagina concrevit ideoque facile cutis potest violari laedique. Potueris quidem operationem instituere super novam substantiam formatam, at processus plasticus altius quoque protenditur et tendinem cum vagina conjungit, quo accedit, ut externe sensu perraro telae cicatricosae ambitum destinare queas. Quodsi ita est non recte fortasse secturam nostram ita poteris instituere, et facile eveniat igitur, ut in telam cicatricosam intremus.

Libri in usum vocati.

- Ueber die neue Behandlungsweise der Klumpfüße. In Dr. Caspers Wochenschrift №. 35, Jahrg. 1836.
- Hufelands und Himply's Journal Bd. XXVI. Berlin 1811.
- Chirurgische Handbibliothek Bd. XII. Weimar 1830.
- Stromeyer's Aufsatz in Rust's Magazin für die gesammte Heilkunde Bd. XXXIX. Hft. 2. und Bd. XLII. Hft. 1.
- Beiträge zur Operativen Orthopädie von Dr. Louis Stromeyer. Hannover 1838.
- Journal für Chirurgie und Augenheilkunde von Dr. C. Gr. Gräve und Dr. P. v. Walther Bd. XXVI. Hft. 2.
- Analicten der Chirurgie von Dr. Blasius. Bd. I. Hft. 1 u. 2
- De Talipede Varo et Equino tendinis Achillis sectione sa-
nandis. Dissertatio Inauguralis v. F. Ruin. 1837.
-